

Tilda ve diğlerleri -10: Buena Vista Social Club

Category: Detektiv proza, Kitapcy

написано kitapcy | 22 января, 2025

Tilda ve diğlerleri -10: Buena Vista Social Club TILDA VE DİĞERLERİ – 10

► BİR KÜBA HİKAYESİ: BUENA VISTA SOCIAL CLUB

Türkiye'den mafyanın eline düşmüş bir kadını kurtarmak için ta Küba'ya gelen kahramanlarımız buradaki güvenlik güçlerine gitmeden önce Tilda'nın İstanbul'daki konserleri sırasında dostluk kurduğu Buena Vista Social Club üyeleriyle temas kuracaklar. Terbiyesiz biri tarafından 90 yaşındaki bir ayağı çukurda şarkıcılar diye nitelendirilen kişiler bakalım Tilda ve diğlerlerine nasıl yardım edecekler?

Previously on Tilda ve Diğlerleri:

24 Haziran 2018 gecesi, oy vermek için gittiği memleketi Şırnak'tan İstanbul'a döndüğü anda Mehmet Cinozoğlu'nun cep telefonuna bir mesaj geldi: TILDA VURULDU. SİYAMİ ERSEK ACİLDEYİZ.

Seçim gecesi açıklanmaya başlanan sonuçlarla zafer sarhoşluğu içinde galeyana gelen insanların rast gele havaya attığı kurşunlardan biri gelip Tilda'yı bürosunun penceresinde bulmuştu. Belinin sol yanından giren maganda kurşunu, omurilikte takılıp kalmıştı. Eğer kurşun başarıyla çıkarılabilse bile, genç kadının yürüyüp yürüyemeyeceği belli değildi ama zaten bu bir sonraki safhaydı. Tilda komadaydı.

Komadan çıkar çıkmaz 'Sandıktan ne çıktı?' diye sordu Tilda. MI6'nın araştırması için çok eski bir sandığı bulup İngiltere'ye yollamışlardı. 'Hangi sandık?' diye şaşırdı Mehmet. Seçim de işin içine girince kafası karışmıştı. Tilda

cevap verdi: “İngiltere’ye gönderdiğimiz sandık elbet kuzum! Buradakinden kin ve nefret çıktığını sol yanımdan kurşunu yediğim anda anladım zaten!”

Tilda tekrar yoğun bakıma alındığı 17 günlük süreçten sonra bile ameliyat olmayı reddetmiş, yürüyememesine rağmen hastaneden çıkartılıp eve getirilmeyi istemişti. O yokken, Suadiye Hamiyet Yüceses Sokağın köşesindeki dedektiflik bürosunda işleri yürüten makyöz arkadaşı Tijen Hanım ve asistanı Mehmet’in çözmeye çalıştığı kedili kadın cinayetini de, Tilda, oturduğu yerden çözmüştü. Tijen ve Mehmet en başından beri kendilerinin ilgilendiği vakayı çözünce, dedektiflik konusunda Tilda’dan yedikleri gölü hazmetmeye çalışadursunlar, bürodan içeri neredeyse iki metre boyunda, iri yarı, sakalı göğsüne kadar uzamış, ayağında çöl tipi askeri botlarla El Kaide militanları gibi kamuflaj giyip fişek kuşanmış insan azmanı bir adam girdi:

“O ameliyatı olacaksın Tilda!”

Mehmet nereden bilebilirdi ki gelen kişinin Gürcü asıllı Amerikan vatandaşı LevaniTbilisi olduğunu... Gezi olayları sırasında Tilda ile tanışıp, altı ay içinde hem evlenip hem de ‘Ben Kolombiya’ya yağmur ormanlarını görmeye gidiyorum’ diyerek Tilda’yı bırakıp gittiğini... Dört buçuk yıldır kendinden haber alınamadığını... Levani gittikten altı ay sonra resmi süre tamamlandığı için Tilda’nın bu adamı tek celsede boşadığını... Adamın Türkiye’ye döndüğü gün Tilda’nın vurulduğunu ve ameliyat olmayı reddettiğini öğrenmesi üzerine soluğu Hamiyet Yüceses sokakta aldığını... Nereden bilebilirdi? Kendinden bir buçuk kat iri bu adamdan bile korkmadan üzerine yürüyecek kadar Tilda’ya sırılsıklam aşık olduğunu nereden bilebilirdi? Levani’nin eski bir Amerikan paralı askeri olduğunu bile bilmeden üzerine yürürken adamın ona zarar verme ihtimali olabileceğini nereden bilebilirdi? Ve Tilda’nın tekrar yoğun bakıma alındığını sandığı o on yedi günlük süre boyunca aslında kurşunu almaları için ameliyat edildiğini... Ah

Mehmet ah! Tilda'nın kafasında gezen tilkilerin izini GPS'le bile süremezken, kendini vuran kurşunu atan adamı tutuklattırıldığını bilseydi, böyle bir riske ondan habersiz girdiği için sinirinden kendini yerden yere atardı. Ve bilseydi ki Tilda...

Artık yürüyebiliyordu. Tekerlekli sandalyesinden ayağa kalktı. Büronun öteki ucundaki sakallı adama doğru iki adım attı. "Nasıl ki omurgamda omurgasız bir şerefsizin kurşunu ile gezmeyeceksem, senin gibi bir hainin soyadını da sonsuza kadar taşıyacağımı düşünmedin herhalde!"

Yanı başındaki Tijen Hanım'a fal taşı gibi açılmış sorgulayan gözlerle baktı Mehmet. O anda duyduğu sessiz çığlık hiç de tatminkar değildi: Boşandı bu kadın senden be adam!

Mehmet, sinirinden gözü dönmüş olarak "Siz de kim oluyorsunuz?" diyerek öne atılınca, elindeki Rambo bıçağıyla onu engelleyen sakallı adam, iki dudağının arasından gök gürültüsü gibi bir cevap verdi:

"BEN TILDA'NIN KOCASIYIM!"

Bu cümle Hamiyet Yüceses sokağın köşesindeki apartmanda yankılandığı anda dedektiflik bürosunun kapısında biten Komiser Okan, ani refleksle insan azmanının elindeki Rambo bıçağı, silahının kabzasıyla yere düşürdü. Adamın kollarını arkadan kelepçeleyip gürledi: "N'oluyor lan burada!"

Otuz saniye kadar süren her kafadan çıkan ayrı bağırış çağırışın ardından, Tilda'nın aniden attığı çığlık bütün sesleri kesti: "YETEEER!" Az önce ben kocam diye gürleyen o koca adam, oluşan sessizlikten faydalanarak Tilda'nın ayaklarına kapanıp yalvarmaya başladı: "Tilda bak, ben kaçırıldım. Aylarca Kolombiya'da tutsak olarak çalışmak zorunda kaldım. Oradan Venezüella'ya götürdüler beni. Sonra Küba'ya geçmenin bir yolunu bulup oradan kaçtım. Ama kız kardeşim Lena Sergeyeviç orada kaldı. Kim bilir kimlerin eline düştü zavallı kızcağız! Ne olur onu bulmama yardım et! Şu anda başvurabileceğim tek merci sensin!"

Komiser Okan “ Kim bu El Kaide’nin Gürcistan şubesi kılıklı herif?” diye soracak oldu. Tilda eliyle işaret ederek komiseri durdurdu. “Beni bir veda bile etmeden ortada bırakıp giden adamın kız kardeşini hangi insani sebepten aramam gerektiğini bana açıklar mısın lütfen Levani?” diye sordu sinirlerine hakim olmaya çalışarak. Levani kısık bir sesle cevap verdi. “Lena hamile olabilir...”

O anda, büronun kadrolu siyah-beyaz erkek kedisi Basti, masanın üzerinde ekran kilidi açık duran Tilda’nın telefonuna basarak uyku yeri olan yüksek gümüşlüğün üzerine zıpladı. Basti’nin patisi ‘play’ ikonuna değince hoparlörden Buena Vista Social Club’ın kadın solisti Omara Portuondo’nun kadife sesi duyuldu:

Y aquí si el negro mira la hembrablanca

Y aquí... Tabú, tabú, tabú / Ve burada siyahlar bir beyaz kadına bakarsa... Ve burada...Tabu, tabu, tabu.

Tilda’nın beyninde hemen bir şimşek çaktı: “Aferin oğluma. Basti sen de olmasan biz nasıl çözeceğiz bu vakaları? Haydi kalkın Buena Vista Social Club’ın hayattaki üyeleriyle buluşmak için Küba’ya gidiyoruz.”

Tijen Hanım’dan durumla ilgili özet bilgiyi almış olan Komiser Okan, Levani Tbilisi’nin kelepçelerini çözmüştü. Ama adamla ilgili içine sinmeyen bir şeyler olduğu için temkini de elden bırakmadı. Adam sert bir ses tonuyla konuşmaya başlayınca, hemen Tilda ile adamın arasına girdi.

“Ne yani kayıp bir kadını neredeyse 90 yaşındaki bir ayağı çukurda şarkıcılardan mı soracağız?” diye sordu Levani. Tilda’nın sabrını zorluyordu anlaşılan: “İstersen Raul Castro’yu ara da ona sor!”

“Ben de sizinle geliyorum,” dedi Komiser Okan. “Anlaşılan Haiti görevimizde Karayiplere doyamadınız,” diye güldü Tilda. “Ama teşekkür ederim komiserim. Alt tarafı bir kız kardeş aradığımız. Bu sefer cinayet filan yok. Merak etmeyin sizsiz de hallederiz bu işi,” diyerek göz kırptı adama.

Buena Vista Social Club

Küba kökenli Buena Vista Social Club isimli grup, 26 Haziran 2015'te Harbiye Açık hava tiyatrosunda konser vermeye geldiğinde Tilda'nın İspanyolca öğretmeni kuzeni grubun tercümanlığını yapmıştı. Kuzeninin bu görevi aldığını haftalar öncesinden öğrenen Tilda, kıza yapışık ikizi gibi yakın durarak çok sevdiği bu grubun çoğu 80'lik müzisyenleriyle tanışma fırsatı bulmuştu. Özellikle Omara Portuondo ile aralarındaki yaş farkına aldırmadan müthiş bir arkadaşlık kurmuşlardı. Tilda Küba'ya Omara'yı görmek ve dinlemek için daha önce de gitmişti. Fakat bu seferki gidişleri farklı bir amaç taşıyordu.

Havana'daki Jose Marti Uluslararası Havaalanı'nda Tilda, Mehmet ve Levani Tbilisi'yi Omara'nın ikisi de sporcu olan torunları Carlos ve Pedro karşıladılar. Torunlar, arka arkaya üç konser verdikten sonra bu hafta evinde dinlenmeye çekilmiş olan Omara'nın misafirlerini karşılayamadığı için özürlerini ilettiler. Pasaport kontrolünü geçip şehre yöneldiklerinde, Levani Tbilisi'nin uyuşturucu kaçakçılığı, gasp, adam kaçırma ve birkaç suçtan daha INTERPOL tarafından arandığı bilgisi tüm polis teşkilatlarıyla aynı anda Türkiye'deki Emniyet Genel Müdürlüğü ekranlarında düştü.

Omara misafirlerini son derece mütevazı evinde, son derece şık robdöşambriyle karşıladı. Saat henüz öğleden sonra iki olmasına rağmen onlara buzlu rom ve kahve ikram etti. "Bien venido," diyerek gülümsedi. "Kübalılar için müzik gıdadır," diye anlatmaya başladı Omara Portuondo, 1930 doğumlu 87 yaşında hala şarkılar söylemekten, konserler vermekten bıkmamış olan Kübalı kadın şarkıcı. Sonra da devam etti: "Kübalılar, İspanyollar gelmeden önce de müzikle iç içe bir toplumdur. 1492'de yeni dünyanın keşfi dedikleri ama aslı istila ve soykırım olan olaylar zincirinde İspanya Küba'yı

işgal etti ve tüm yerli halk yok edildi. 1500'lerde Afrika'dan ilk köleler geldi. 1886 yılında kaldırılan kölelikten sonra milli şair Jose Marti'nin başlattığı bağımsızlık hareketi sonucu 1899'da Küba İspanya'dan kopup bağımsızlığını elde etti."

"İlginç bir bilgi var," dedi Mehmet. "1900'lerde Küba'da Afro-Kübalı çalgı aleti olan konga da dahil olmak üzere tüm vurmali çalgılar yasaklanmış." "Evet," dedi Omara. "İktidara kölelik zamanındaki Afrikalıların davullarının sesini hatırlatıyordu da ondan. Sonra 1940'larda Arsenio Rodriguez kongayı performanslarına dahil etti.1950'ler Küba müziğinin altın çağıydı. Biz o yılları yaşadık evlat. Hiç bitmeyecekmiş gibi görünen bir baloda bir sürü insan şarkı söyledik, dans ettik; beyazlar beyazlarla, siyahlar siyahlarla tabii ki."

İki ya da üç katlı, boyası güneşten solmuş binaların yan yana sıralandığı bir mahallede idiler. Camdan bakınca zamanın bu adaya mahsus olarak durmuş olabileceğini düşündü Tilda. 1959'da durmuştu sanki bütün saatler. Tam da Küba devriminin olduğu yılda.

"0 yıllar, hatırlıyorum da krizin tam başlangıcıydı. Ama biz müzisyenlerin sahne alabileceği pek çok kulüp ve kumarhane vardı. Çünkü bunları Devlet Başkanı Batista ve Amerikan mafyası beraber yönetiyorlardı. Halk, hükümetin yolsuzlukları yüzünden çok sıkıntıdaydı. 1959'da Castro devrimi galip geldiğinde Fidel'e sordular: 'Kulüplerdeki siyah-beyaz ayrımı devam edecek mi?' diye. 'Edip etmeyeceğini bilmiyorum ama herkes devrimle dans edecek,' diye cevap verdi. Sınıf ve renk ayrımı yapmayan bir toplum inşa etmek adına sosyal kulüplerin,kumarhanelerin hepsini kapattılar! Buena Vista Social Club da nasibini aldı tabii ki! Ve bizim gibi bir sürü müzisyen işsiz kaldı."

"Devrim tarafından kapatılan bir sosyal kulüpten, daha ilk albümde 500.000 satan ve o yılki Grammy müzik ödülllerinden birine layık görülen bir gruba nasıl evrildiniz?"diye sordu Mehmet.

"Her şeyin bir sırası var evlat," dedi Omara. "Şimdi çıkıp mahallede biraz gezinelim. Bakalım bu Lena Sergeyeviç hangi

deliğe girmiş?” derken torunlarına da gelmeleri için işareti çaktı. Evden dışarı çıktıklarında selamlaşmadık kişi bırakmayan Omara, Küba’yı ilk defa ziyaret eden Mehmet ve Levani’ye, Tilda’ya daha önce anlattığı hikayeyi anlatmaya devam ediyordu:

“1880’lerde Avrupa ve Afro-Kübalı müzik iç içe geçerek Doğu Küba’da ‘son’ müziğini doğurdu. Bu kölelerin yarattığı müzikti. Bu müzik, Santiago’ya dağlardan gelmiştir, Küba devriminin başladığı yerden. İkisinin de kökleri aynıdır. 1930’larda Havana çok havalı bir şehirdi. Ayrılmış sosyal kulüplerde pek çok müzik çalınıyordu. Beyazlar ve siyahlar için ayrı ayrı kulüpler vardı. Siyahi müzisyenler beyazların kulübünde çalamıyordu. Burası Buena Vista Social Club, siyahi işçiler için en meşhur kulüp. Dans pisti küçük ama avlu büyüktü. Kulübün olduğu yerde şimdi modern bir fitness tesisi var. Bakın orijinal döşemeleri hala duruyor...”

Omara’nın Havana’daki 15 belediyelikten biri olan ve kulübün de bulunduğu Playa semtinde tanımadığı kimse yoktu. Diğer bölgelerin hepsinde de çoğu müzikal anlamda hayranı olan pek çok arkadaşı vardı. Dünyanın bu öteki yarısındaki, ismiyle, purosuyla, devrimiyle, Fidel’iyle, Che’siyle şahsına münhasır olan adada pek çok şeyi yapabilmek mümkündü ama 1.90 boyunda bir Rus asıllı Amerikan kadını olarak sonsuza kadar saklanmak mümkün değildi. Afrika’nın kızgın çölllerinden kopartılıp adaya getirilen halk, dünyanın ta öteki yarısından gelip diğer kıtalar gibi bu adayı da işgal ederek kendi topraklarına kattıklarını sanan İspanyolların gönderdiği misyonerlerle yüz yıllar içinde kaynaşmıştı. Boyunlarına zincir vurulsa da seslerine vurulamadığı için, en azından müziklerinin kimseye boyun eğmediğini görmüşlerdi. Köle de olsalar müzik onlara kötü ve iyi günlerinde hep eşlik etmişti. Renklerikavrulmuş buğdaydan kömür karasına değişen bu insanlar, melezlikten bir ırk yaratmışlardı: Afro-Kübalı. Fidel Castro,devrimden sonra her şeyin eşit paylaşılmasını amaçlarken, belki de sadece

fakirliği eşit dağıtabilmiş olduğunu fark etmeden ya da kabullenemeden vefat etmişti. Fidel'in ülkesinde sıradan vatandaşın cep telefonu teknolojisini kullanmasına şunun şurasında 2008 yılında kardeşi Raul Castro tarafından izin verilmişti.

"Ondan önce sadece yurt dışı şirketlerde çalışanlar ve Komünist Parti'nin st düzey yöneticilerine izin veriliyordu," dedi Omara. "Kendini beğenmişliğin ismini st düzey bilmemnecilik koymuşlar! Ama yasaklar delinmek iinditabii ki," dedi ve cebinden bir Nokia3311 ıkardı. "O sapsarı başını kuma gmmediği sürece Lena isimli kadının bizden saklanması olanaksız!"

"Hele ki Havana mafyası tarafından da aranıyorsa!" diye bağırdı Levani. "Her geçen gün Lena ve bebeğinin hayatından şüphe etmemiz gerekiyorken siz tutmuş yok salsa, mambo, yok Fidel Castro hakkında konuşuyorsunuz!"

"Salsa bizim mziğimizden etkilenerek Kuzey Amerika'da doğmuş bir müzik türüdür," diye seslendi Omara sakince. O sırada torunları Carlos ve Pedro'ya Levani'yi dışarı çıkarmaları için bir göz etti. "Sen bu ayı kadar cüssesi olduğu halde onun kadar beyni olmayan adamla nasıl evlenebildin Tildacığım?"

"Sormayın Senyorita Omara. Gezi direnişi vardı İstanbul'da. İstanbul direndi ama ben direnememişim anlaşılan," dedi Tilda gözlerini yere eğerek. "Erkeklerin yüksek beygir güçlü arabalara olan hayranlığı gibi kadınlar da yüksek beygir gücüne aşık olurlar bazen Senyorita Omara. Sonra akılla yönetilemeyen gücün tehlikeden başka bir şey olmadığını öğrenirler ama iş işten geçmiş olur," dedi Mehmet.

"Geç deyince aklıma geldi. Ben size geç gelen şhretimizi anlatmamıştım değil mi gençler?" diyerek konuyu değiştirdi Omara.

"Benim annem beyaz, babam siyahi idi. Annem zengin bir aileden. Bunlar kken ırkçılık nedir bilmeden oynarlarmış. Birbirlerine aşık olup evlenince ailesi annemi reddetmiş. En büyük hayalimbir balerin olmaktı. Her yıl seçmelere katılır en iyi olduğum halde hep reddedilirdim. Seilemediğim her seferinde günlerce ağlardım. Bilmezdim ki meğer siyahları bale

okuluna almazlarmış...”

“Ama devrim renk ve ırk ayrımı yapmayan bir toplum yaratmayı amaçladı değil mi?” diye sordu Mehmet. “Müzik devrim sırasında da çok önemliymiş. Fidel’in bile Rebel Quintet isimli bir grubu varmış. Önemli Küba şarkılarını ülkenin politik durumuna göre yorumlayarak söylerlermiş,” dedi Mehmet, internet bilgilerini savurarak. “Peki devrimden sonra halkın tek eğlencesi olan kulüpleri neden kapattıklarını da yazıyor mu senin şu akıllı aletin?” diye sinirlendi Omara.

“Devrimci Küba hükümeti geleneksel müziğe destek verse de bu sınırlı kaldı. Küba müziğinin Amerika’daki versiyonu olan salsa ve diğer popüler müziklerin ön plana çıkmasıyla bizim çalıp söylediğimiz ‘son’ müziği unutulmaya yüz tuttu.”

“Evet maalesef onu da yazıyor Senyorita Omara,” dedi Mehmet. “1960’larda Küba müziğindeki köklü değişiklikler için National Geographic’te çıkan bir yazıda şöyle deniyor: Gruplar Küba müziği ve Amerikan rock, jazz ve funk müziğinin birleşimini keşfettiler. Küba dans müziği 1960’lardan başlayarak bu keşif sonucu değişime uğradı. Gruplar Küba müziğinin modern formlarını geliştirdiler. Dans müziği eski melodilerden arınırken gençler de ‘step’ yani adıma dayalı eski usul dans şeklinden vazgeçip özgürleştiler.”

“Özgürleşmişler!” diye bağırdı Omara. “97 yılında bir Amerikalı gitarist Ry Cooder çıkıp gelip bizi bir araya getirerek Buena Vista Social Club ismini tarihe yazdırmasaydı, hepimiz özgürdük evet, amamüziksiz berbat bir hayatın sessizliği içinde!”

Onlar Havana’yı Omara’nın hikayesi eşliğinde adımlayadursunlar, Santiago şehrinden bir haber geldi. Üç tane silahlı adam gecenin bir yarısı uzun boylu sarışın bir kadınla beraber siyah bir mercedese binerken görülmüşlerdi. “Şu anda Santiago’da olan bir arkadaşım var: Barbarito Torres,” dedi Omara. “Çok iyi bir lut çalgıcısıdır. Ondan yardım alalım kalacak yer konusunda. Öğrenelim bakalım kimmiş bu siyah

mercedesli kimseler. Hem benden sıkıldıysanız grubun hikayesini bir de ondan dinlersiniz artık!”

Hava muhalefeti nedeniyle uçak seferleri durdurulunca Tilda, Mehmet ve Omara ile Carlos ve Pedro’nun sıkı göz hapsindeki Levani, araba kiralayıp Santiago’ya yola çıktılar. “1120 kilometre yolumuz var,” dedi Omara. “Haritada minicik görünen bir ada için fazla büyük değil mi?” diyerek araba yolculuğu yüzünden canları sıkılmış yol arkadaşlarının yüzlerini güldürmeye çalışıyordu.

“Keşke Wakanda diye bir yer gerçekten olsaydı,” dedi birdenbire Tilda. O sırada Carlos, ‘Wakanda da neyin nesi?’ diye soran Omara’nın kulağına, Wakanda’nın Marvel denen çizgi roman firmasının yarattığı, Afrika’da hayali bir ülke olduğunu fısıldıyordu. “Neden Wakanda gerçekten olsaydı ki?” diye sordu Levani. İlk defa sesi sakın çıkıyordu. “Kadınların savaşçı olduğu, erkeklerden daha güçlü olduğu bir yer olsaydıyani,” dedi Tilda. “Kadınlar zaten erkeklerden güçlü. Bunu kanıtlamış yüzlerce kadın var tarihte,” diye cevap verdi Mehmet. “Ama hep engellenmiş ya da geri plana itilmişler. Geldikleri yere bin bir zorluklarla gelmişler,” diye iç çekti Omara. “Çünkü erkekler fazla akıllı kadınları sevmezler. Kendileri ön planda olmak isterler,” diye tısladı Tilda Levani’ye bakarken. “Evet. Her şeyi kendilerince berbat etmek için!” diye tekrar gürledi Levani. Bu adamın bir minibüsün içinde olsa dahi ses tonunu ayarlayabilmek gibi bir becerisi yoktu. “Ne yapmamı bekliyorsun Tilda? Gücümü yok mu sayayım? Bak kapına geldim, önünde diz çöktüm, senden yardım diledim. Maddi değil manevi anlamda benden çok daha güçlü olduğunu ispat etmem için daha ne yapmam gerekiyor? Kendimi bu minibüsten aşağı atmam mı?”

“Kes sesini artık! Eskiden ev hayvanlarıyla yolculuk edilirken uyuşturucu veriliyordu. Keşke sana da bir iki doz yapabilseydim!” diye bağırdı Tilda.

“Kendini üzme kuzum. Şu Lena denen kadını bir bulalım bir daha bu adamın yüzünü görmeyeceksin emin ol buna. Hem ne yazmış Agatha Christie, Briç Masasında Cinayet romanının satırlarında: Erkek o. Ben erkekler için hiç endişelenmem. Onlar kendilerini korumasını bilirler. Hem de başarılı bir

şekilde.”

Santiago’da Barbarito Torres Tilda ve diğerlerini gülerек karşıladı: “Santiago şehri İspanyollar, Afrikalılar ve kaldıysa eğer Kübalıların karışımıdır. Burada romu buzsuz içersiniz.”Barbarito, Havana Club marka ‘anejo 7 anos’ yani yedi sene yıllandırılmış ‘dark’ romu bardaklara doldururken, burunlarına yayılan kızarmış muz, tarçın ve zencefil kokusunu içlerine çektiler. Bir yudum aldıklarında ise damakta adeta bir krema tadı bıraktı bu yerli içki. Bardaktan üçüncü yudumlarını aldıktan sonra konukların hepsi Barbarito’nun ağzından dökülecek Buena Vista Social Club hikayesini dinlemek için hazırıldılar.

“Grupla aynı adı taşıyan ilk albüm aslında bir proje idi. Gitarist Ry Cooder’ın projesi. Bizim gibi 50’li yıllarda zirveyi yaşamış ama artık emekli olmuş müzisyenleri tek tek bulup davet etti. 1996 yılında Havana’daki EGREM stüdyosunda buluştuk. Orijinal fikir Afrikalı ve Kübalı müzisyenleri bir araya getirerek bir değil iki albüm kaydetmekti. İlk albüm Kübalı müzisyen Juan de Marcos Gonzalez’in rüya projesiydi: Küba müziğinin altın yılları olan 40’lar ve 50’leri hatırlatmak ve kutlanmasını sağlamak. Bu sebeple kendi eliyle seçtiği multi-jenerasyonlu bir müzik grubu kurdu. İsmi Afro-Cuban All Stars. Bir haftada kaydedilen albümün adı: A toda Cuba le Gusta / Tüm Kübalılar buna bayılır. Sonraki günlerde Mali-Küba ortak müziği kaydedilecekti ama Afrikalı müzisyenler vize alamadıkları için gelediler. Böylece yapımcımız Nick Gold, Ry Cooder ve Juan de Marcos bu ikinci albüm için doğaçlama yapmak zorunda kaldılar. Yani hep beraber doğaçlama yaptık. Eski ve yeni şarkıları yeniden hep birlikte söyledik. Böylece Buena Vista Social Club doğdu.”

Omara Portuondo bunları arkadaşından duyunca eski yıllara gitmiş, duygulanmıştı. Gözlerinden süzülen yaşlarla devam etti: “Solist olarak ilkİbrahim Ferrer’i önerdiler. O dönemde ayakkabı boyayarak hayatını kazanıyordu.Onca hayal

kırıklığından sonra müziği bırakmıştı. Stüdyoya geldiğinde pantolonunda ayakkabı boyası lekeleri vardı. Babasını hiç tanımamış İbrahim. On iki yaşında da annesini kaybettiğinde, şarkı söyle, demişler ona, acıya katlanmanın en iyi yolu budur...”

“Ferrer stüdyoya adım attığında bir Santiago şarkısı çalıyordu: Ay Candela,” diye devam etti Barbarito. “Faustino Oramas’ın şarkısı. Hemen söylemeye başladı.” “Ama en güzel Dos Gardenias’ı söylerdi. Ah ah... Hey gidi günler...” dedi Omara ve söylemeye başladı:

Dos gardenias para ti / Con ellas quiero decir / Te quiero, te adoro, mi vida / ponle todas tu atención / porque son tu corazón y el mío...// Senin için iki gardenya / onlarla anlatmak istediğim / seni sevdiğim, sana taptığım, hayatım / ona bütün ilgini ver / Çünkü onlar senin ve benim kalbim...

Omara şarkının iki satırını bile tamamlayamadan silah sesleri geldi. Yüzü maskeli dört adam, o sırada Levani’nin peşinden binadan çıkmış olan Carlos ve Predro’nun yokluğunu fırsat bilerek Omara, Tilda, Mehmet ve Barbarito’yu kısıkvrak yakalayıp başlarına çuval geçirerek bir minibüse tıktılar. Yarım saat kadar giden araçtan elleri arkadan bağlı ve başlarında çuvalarla indirilen rehineler, buz gibi beton zemini olan karanlık bir depoya fırlatıldılar.

Nasıl ettiyse cebindeki minnacık çakıya erişmiş olan Barbarito, Omara’nın ve kendi ellerini çözmüş ve çuvaları çıkarmayı başarmıştı, Mehmet’e seslendi. Mehmet başında çuvala ses yordamıyla Barbarito’nun yanına süründü. Sonunda o da iplerinden ve çuvalından kurtulduğunda bir de baktı ki Tilda, çuvaldan dışarı inceden sızan kanla beraber duvarın dibinde sessizce baygın yatıyordu. Genç kadın fırlatılmanın şiddeti ile kafasını vurmuş olmalıydı. Mehmet kadına yanaşıp kafasından çuvalı çıkarttı. Gömleğini yırtıp kan sızan yaraya tampon yaptı. Büyük bir yaralanma değildi ama Tilda henüz ameliyattan yeni kalkmıştı. Konu beyin olunca yaralanmanın büyüğü küçüğü mü vardı? Mehmet gözyaşlarını tutamadı, ağlamaya başladı.

Onu ilk gördüğü anı hatırladı... Arabasını izinsizce alıp büroya

döndüğü zaman kapıyı kilitli bulduğunda yaşadığı şaşkınlığı hatırladı. Kapıyı, otuzlu yaşlarında, uzun boylu, ince yapılı, uzun bacaklı, uzun kumral saçlı, ela renkte badem gözleri deli deli bakan bir kadın açmıştı. 11 pontluk, kısa, siyah, deri çizmelerinin topuğunda dönerek, siyah tayt ve truvakar kollu siyah bluzun üzerine giydiği pelerin misali siyah dantel tünüğü savurarak masanın arkasındaki koltuğuna yerleşip kafasını kaldırmadan konuşmaya başladığında ona nasıl hayran olduğunu hatırladı. Onun burnundan içeri dolduğu anda beyin hücrelerini tek tek dolaşıp kasıklarının gıdıklanmasına sebep olan Versace Tuberoze parfümünü... Sadabat viyadüğündeki kazaya giderlerken motosikletin arkasında belinden sıkı sıkıya tutunmasını hatırladı. Kuzeni ile işbirliği yaparak ifşa ettikleri sahtekar avukatla onu kucak kucağa gördüğü zaman içinde kabaran siniri... Haiti'de Bogeymen'in uyarı saldırısına uğradıkları zaman ikisi beraber masanın altında kollarını kafalarına siper ederek aldıkları pozisyonlardan kalkmaya uğraşırken Albay Hababe'nin, genç kadının elinden tutup kaldırmasına ne kadar hırslandığını hatırladı. Çeyiz sandığını bulmak için Suudi prensle iletişim kurmak amaçlı gittikleri Monte Carlo'da, Tilda'yı kumral uzun saçları dalga dalga omuzlarından dökülürken, sırtı beline kadar açık, boyundan bağlı, yere kadar uzun elbisesinin parlak mor ışıltılarının başını döndürdüğü onlarca erkeğin isterik bakışları altında pervasızca hareket ettiğini görünce; içindeki maço erkeğin hissettiği kıskançlık ve anti-maço erkeğin hissettiği beğeniyle karışık arzulama hissi yüzünden aklının başından gittiğini hatırladı. Başlarını belaya sokmadan kumarhaneden çıkabildikleri zaman, ona bu kadar çekici bir kadın olabildiği için hayranlık duyduğunu ama istediği zaman da gerçekten pahalı bir eskort gibi görünebildiği için ondan nefret ettiğini hatırladı. Doğulu bir adamın güzel bir batılı kadına karşı kıskançlık, aşk, arzu, tutku, sevgi ve nefret de dahil olmak üzere hissedebileceği tüm aşırı duyguların hepsini aynı anda yaşıyordu. Artık kalbi sıkıştıyordu, ama tüm bunlarla yaşamak istemiyordu. Çünkü şu anda tüm bunlarla gömülecek olsalar asla huzur bulamayacaktı.

Barbarito ve Omara genç adamın için için sessizce akıtmaya çalıştığı gözyaşlarını karanlıkta da olsa hissediyorlardı. Hayatları müzikle yoğrulmuş bu iki çınar gövdeli insan, hayatta bu kadar uzun yaşamaktan daha sıkıcı bir şey varsa onun da yalnız yaşamak olduğunu çoktan öğrenmişlerdi. Ama şu anda bunu Mehmet'e anlatmalarının ne yeri, ne de zamanıydı. Önce başlarını bu belalı işten kurtarmaları gerekiyordu.

Omara sutyeninden Nokia 3311 telefonunu çıkardı. Yüzündeki muzip gülümseme ile birlikte telefonda birini arayarak konuşmaya başladı: "Si, Jefe de Policia. Telefonumun şarjı var. Kapatmıyorum tamam. Hayır, Levani Tbilisi bizimle değil. Peki efendim, anladım."

0 sırada Tilda kendine geldi. Mehmet gözlerindeki yaşları silmeye fırsat bulamadan Tilda'ya bağırmaya başladı:

"Neden seni dinleyip o meymenetsiz adamın kız kardeşini bulacağız diye ta bu memleketlere geldiysem! Onun için kendi hayatını tehlikeye attığın insan seni terk edip giden bir zavallı! Bıraksaydım da devrimci Rus kadın Laeissa Reissner'i gibi ölüp gitseydin!"

"Bir kere Larissa otuzuna gelmeden öldü, ben otuzumu çoktan geçtim! Hem kim sana gel dedi ki! Ben kendi başımın çaresine bakabilirim pekala!" diye hırladı Tilda. Bir yandan bağırıyor, bir yandan da başını tutuyordu. Anlaşılan bağırmak kafasındaki darbe almış yere iyi gelmemişti.

"Acaba beni asistanın olarak işe alman gelmemi zorunlu kılmış olabilir mi kibirli küçük hanım? Bak bu sinema koltuğundan patlamış mısır eşliğinde seyrettiğin Hollywood senaryolarına benzemiyor. Bu senin hayatın! Bu gerçek!"

"Hollywood, Bollywood. Sahi neredeyiz biz yahu? Elbet bir çıkış yolu bulacağız buradan. Ya da bir kahraman inecek gökten!"

Helikopter sesi Tilda'nın cümlesini bitirmesine izin vermedi. Kocaman postalların yarattığı rap rap ayak sesleri içinde bulundukları depo gibi görünen kapalı alanın kapısına dayandı. 'Kapının arkasından çekilin, duvarlara yanaşın!' diye emredildi İspanyolca olarak dışarıdan. Sonra kilide iki el ateş edilme sesi ve gün ışığıyla gelen özgürlük.

Deponun sađ tarafındaki İspanyolların ilk dönem evlerini taklit eden üç katlı büyük yapıda yangın çıkmıştı. Gözleri ışığa alışınca Levani Tbilisi ve Lena Sergeyeviç'in elleri arkadan kelepçeli üstleri başları toz toprak içinde yerde diz çöktürölmüş olarak tutuklandığına şahit oldular. Üzerinde Küba polis teşkilatıPolicía Nacional Revolucionaria üniforması olduğu halde elindeki makineli tüfeği yere bırakarak kahramanlarımızın yanına gelen adamı tanıyınca gözlerine inanamayan tek kişi Tilda oldu:

“Komiser Okan!!! Siz de nereden çıktınız Allah aşkına?” “Bazen kendine fazla güvenen dedektiflerin arkasını toplamak görevi bize düşer. Sadece bir kız kardeş dediğiniz kişi Levani'nin kız kardeşi değil, hem sevgilisi, hem de güney Amerika ölkeleri ve Küba'da çevirdiği yasadışı işlerdeki ortağıydı. Siz Küba'ya indiğiniz saatlerde INTERPOL ikisi için de arama emri çıkardı. Eh, Haiti sıcağına alışkınsındır diye yine beni yolladılar buralara. Tabii ki Senyorita Omara ve Mehmet'e de işbirlikleri için teşekkür etmem lazım.”

Tutuklama işlerini kontrol etmeyi bitiren Santiago polis şefi de konuşmayı uzaktan dinlemiş, yanlarına gelmişti: “Saludos amigos! Bu arada en iyi adamlarım Pedro ve Carlos'a da ne kadar teşekkür etseniz az. Eğer bu adamlar Levani'yi nefes almadan takip etmeselerdi, şimdi bir depodan kurtarılmış değil, muhtemelen denizin en derin yerinde dibi boylamış olacaktınız.”

Havana, Küba. Omara Portuondo'nun evi...

Omara: Benim gibi yaşlı bir kadına da ömrünün son günlerinde böyle heyecanlar yaşattınız ya! Çok yaşayın siz!

Mehmet: Siz misiniz yaşlı? Yemin ederim hepimizi cebinizden çıkartırsınız siz bence.

Barbarito: Müzik insanı dinç tuttuğu doğrudur ama o pis köhne depoda sutyeninden Nokia 3311 telefonu çıkarttığın anda yüzündeki ifade senin hepimizden genç olduğunun kanıtıdır Omara. Ben de buna şahidim.

Tilda: demek bu adamlarla bir olup arkamdan iş çevirdiniz ha Senyorita Omara. Ben de bizi kadın dayanışması içinde sanmıştım. Arkadaşımdınız hani?

Omara: Arkadaşınız olduğum için sizi hiç düşünmeden hayatını tehlikeye atacağını bilen bu genç adamların sözünü dinledim.

KomiserOkan: Siz Havana'ya indiğinizde Levani ve Lena'nın bu yarıkürede en çok arananlar listesinin ilk on sıralamasına girdiklerini haber aldık. Durum böyle olunca Levani'nin sizi tereyağından kıl çeker gibi kandırdığını sanmasını biz istedik. El Kaide militanı kılıklı o adamdan hiç hoşlanmadığım için ben zaten siz yola çıkmadan önce Küba polis teşkilatını bilgilendirmiştim. Böylece görevlendirilen Carlos ve Pedro, Omara'nın torunu rolünü başarıyla oynadılar. Brezilya'da ve Venezüella'da başları kartelle derde girince çareyi Küba'ya kaçmakta bulan ikilinin bulaşmadığı pislik kalmamış. Ama burada baltayı taşa vurdular maalesef.

Mehmet: Kardeşim dediği insanın sevgilisi çıkma olayı Yavuz Turgul'un Eşkıya'sında da vardı hatırlıyor musunuz? Uğur Yücel nefesine hakim olamayıp dönüp kapıyı tekmeledikten sonra kızı da sevgilisini de kurşun yağmuruna tutmuştu.

Omara: Peki sen bu rezil herifi öldürmek istemedin mi hiç?

Tilda: Deli misiniz Senyorita Omara? Beni İstanbul'da öylece terk edip gittiğinden beri bu fikir aklımdan bir saniye çıkmıyor. Ama adaleti kendi ellerimle tecelli ettiremem. Bu adalet olmaz o zaman. Ve tabii ki kadın da hamile değilmiş değil mi? Aptallığıma doymayayım.

Komiser Okan: Bir tek o kısmı doğru çıktı. Kadın Levani'den hamileymiş ama o kadar kötü şartlarda kaçmaya zorlanmış ki, tutuklandıktan kısa bir süre sonra düşürdü çocuğunu ne yazık ki.

Bunu duyunca aniden gözyaşlarına boğulan Tilda, koşarak evden dışarı fırladı. Bu ani hareket karşısında Mehmet bir saniye afallayınca Tilda'nın peşinden Komiser Okan gitti. Mehmet oturduğu koltukta ne yapacağını bilmeden öylece kalakalmıştı.

Barbarito: Rahmetli gitaristimiz Compay Segundo demişti ki, şair Jose Marti'ye göre bir insanın 3 yükümlülüğünü de yerine getirdim: Bir ağaç diktim. Bir çocuğum oldu. Bir kitap yazdım.

Kadınlar buna ağlarlar oğlum. Bir ağaç dikmek kolaydır. Bir kitap da yazabilirsin eğer iyice üzerine eğilirsen. Ama bir çocuk dünyaya getirebilmek için bir adamı çok hatta çoktan da fazla sevmeleri lazımdır ve bunu bazen bir hayat boyu yapamazlar. İşte kadınlar buna ağlarlar oğlum, bunu bil yeter. Bir şey daha derdi Compay:sevgi olmazsa çiçekler ölür ve öpücükler olmazsa aşk yok olur.

Omara: Ben de İbrahim'i çok sevdim. Biliyor musun, ölüm yıldönümünde onun en son konser verdiği yerde konser verdim. Dos Gardenias'ı söylemeyi bitirdiğimde ağlıyordum. Aşk beklemes evlat. Mezarına götürme duygularını. Aşk bitse de, hiç başlamamış olan bir şeyden daha güzeldir yine de. Hadi şimdi koş Tilda'nın yanına.

Mehmet kendini sokağa attı. Nedendir bilinmez, kulaklarında rahmetli Freddie Mercury'nin şu şarkısı çınlamaktaydı:

Just one year of love is beter than a lifetime alone / Sadece bir yıl süren bir aşk bile tüm hayat boyu yalnız yaşamaktan daha iyidir...

Kedi Basti kanser olursa ve Tilda dış dünyaya kendini kapatıp Jo Nesbo okumaya kendini verirse ortaya neler çıkacaktır? Hayal gücünden fırlayan bir aşk ama kahraman kedimiz Basti'ye dair üzüntülü anlar da sizi bekliyor bir sonraki maceramızda...

Tuğba TURAN. Detektiv proza